

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

สำหรับการศึกษาเรื่อง ผลกระทบของการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางภูมิภาคของ
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มีระเบียบวิธีวิจัย ดังต่อไปนี้ คือ

3.1 รูปแบบการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาผลกระทบต่อกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับ
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 2 แหล่ง คือ

1. ข้อมูลทุติยภูมิ

1) ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดเชียงใหม่ทางด้าน
ประวัติศาสตร์ ลักษณะภูมิประเทศ ทรัพยากร วัฒนธรรม การปกครอง รวมทั้งโครงสร้างสังคมอื่นๆ
เพื่อให้ทราบถึงภาพรวมและการท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดเชียงใหม่

2) ข้อมูลเกี่ยวกับการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางทางการบิน ศูนย์กลางด้านสุขภาพ
การท่องเที่ยว การค้า โดยได้ข้อมูลจากบทความในหนังสือพิมพ์รายวัน รายสัปดาห์ จุลสารการท่องเที่ยว

2. ข้อมูลปฐมภูมิ

ได้ทำการออกแบบสอบถาม เพื่อใช้สัมภาษณ์กลุ่มประชากรตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มผู้
ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 50 ชุด โดยวิธีสุ่มตัวอย่างเป็น
แบบ Random Sampling เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิเคราะห์และประมวลผลต่อไป

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มผู้ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 50 คนโดยวิธี
สุ่มตัวอย่างเป็นแบบ Random Sampling

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้ใช้แบบสอบถาม ซึ่งสร้างขึ้นโดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการในธุรกิจการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
นโยบายของรัฐในการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาค

ส่วนที่ 3 การดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในธุรกิจท่องเที่ยวต่อนโยบายการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาค

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับนโยบายการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาค

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง ผลกระทบของการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางภูมิภาคของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จะวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาบรรยายสรุป และจัดทำตารางสถิติ ร้อยละ